

Lírai dal

op.47

Ácsorgok ebben a hideg, erős, lassan
téliessé fokozódó időben, azt gondolom,
mit csinálnék, ha lenne mit. Nem tenném
ki magam ennek, komolyan, zaklat az,
hogy itt lehetek, ahelyett, hogy valamit,

produktíve, tegyek végre meg, ezt, vagy
mondjuk azt. Nézegetem a saját kezemet,
vajon mi lehet vele egy ilyen helyzet-
ben. Az egyébként, hogy egy ilyen hely-
zetben hogyan viselkedem, különösen

érdekel. Nem tenném ki magam ennek, nem
kérdzek semmire rá egy ilyen hely-
zetben. A sétányon vagy, hevesen recseg
a fű, a fűben néhány szobor, megnyugszol,
hogy este lesz. Ülök, a te szép cipődet

nézem, nem tudom azonosítani mivel, bekap-
csolom a magnót, van az égő torok, vagyok,
bombázás, a hideg tél, valamit magamra ha-
gyok, hogy magadhoz intettél, nem bizonyí-
tom, kilovagolni nem akármí, mivel.

Budapest

Pálfi Norbert